

inum, so er í stóran mun talan um »hensigtserkleringar« um at boða frá einum vilja at loysa ávis mál, heldur enn beinleiðis uppskrift uppá, hvussu hesi skulu loysast.

Hetta skulu teir to ikki lastast fyri, tí tað er einki nytt.

Atli Dam ger síðani viðmerkingar til nakrar einstakar av greinunum í uppleggi javnaðarflokksins samgonguskjalinum.

— Í uppleggi javnaðarflokksins var sera greitt fráboðað, at tær avmarkingar sum framdar eru seinastu tvey árin so sum kondemneringsskipan, krav til orkuminking við nýggjum loyvum, meskaviddir, dagatal o.a. eiga at verða fasthildnar eina tíð framyvir, og hetta er meira leysliga orðað í tí samgonguskjali, sum nú er samtykt. Vit høvdu eisini eina meira nágreiniliga ábending um, hvussu nógv eiga at vera nytt til at fáa svartkjaftaroyndirnar — serliga við atli til fòðurframleiðslu — einar 45 milj. árliga í 2 ár, meðan hetta eisini er ógvuliga leysliga orðað í hesum samgonguskjalinum.

Javnaðarflokkurin hevði á tí búskaparliga ókinum greiðar ábendingar um, hvussu nógv samlaða útbøð eigur at minst komandi árin — einar 400 milj., kanska 300 ella 500, alt eftir hvørji onnur búskaparamboð verða tiki í nýtslu so sum uppsparingskipanir, kredittstýring og eitt nú utlánsloft hjá privatú peningastovnum, so eg loyvi mær at visa á, at hjá okkum var meira greitt sett upp, hvussu eiga at verða farið fram viðvíkjandi almennum virkseimi bæði hjá tí hjá landinum og tí hjá kommununum. Eisini viðvíkjandi hvussu nógv lán kommunurnar eiga at sleppa at taka í mun til alikningarnar. Eisini hava vit ferð eftir ferð vist á, at samlaða iløguvirksemið eigur ikki at fara stórvægis upp um 1500 miljónir árliga samanlagt tvs. hjá privatum og tí almenna íalt.

Vit høvdu eisini greiðar ábendingar um, hvat eigur at vera gjørt við rentuskattskipanina, soleiðis at misnýtsla verður fyrbyrgd. Hetta er við í samgonguskjalinum, men tað er ógvuliga leyst orðað, og tá man veit, hvussu langt er millum sjónarmiðini sum higartil hava valdað í Tjóðveldisflokkinum og tey hjá folkaflokkinum, kann ein loysa sær at ivast í, hvussu nógv kemur burtúr uppsparingskipaninum, tí,

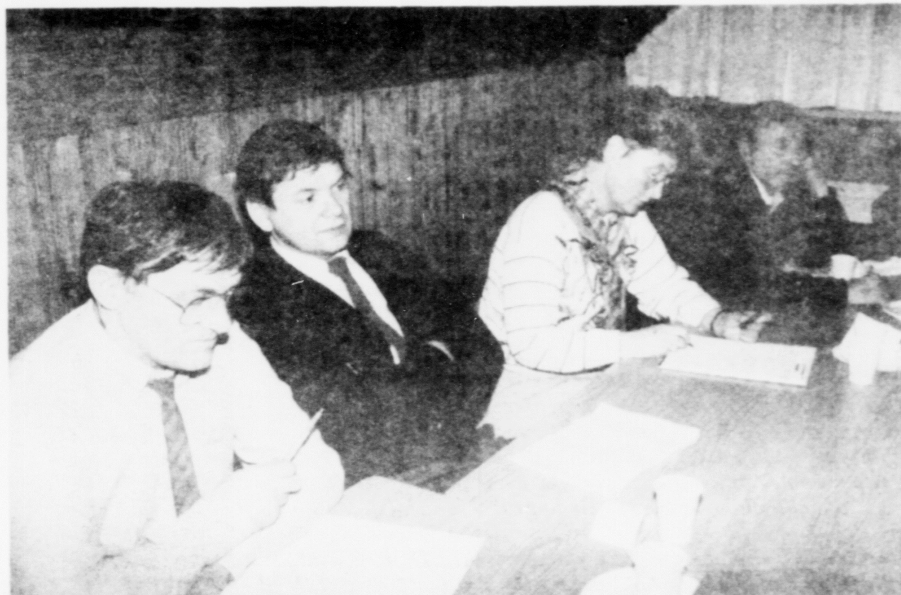
sum vit hava vist á undir valstríðnum, so er folka-flokksins uppskot um uppsparingar, sum eru fíggiðar við skattalætta, tí sosialt óbalanseraðar og ikki nýtiligar. Tað verður bert hin minni fíggarliga menti, sum verður verri fyri. Men spennandi verður at siggja, um tjóðveldisflokkurin hevur selt seg hesum viðvíkjandi.

Eitt, sum kann vera áhugavert at undirstrika og gleðast um, er, at tað sum javnaðarflokkurin skjeyt upp í sinum uppleggi, at fiski- og útróðramaðurin í størri mun skal fáa sína lön utgjalda í einum — hetta er komið við. Og so serliga tað, sum er skrivað um innlit í fiskasølumál. Ein kann gleðast um, at tað, sum skrivað var í uppleggi javnaðarflokksins um, at ein skuldi leggja størri dent á goðsku heldur enn á nøgd og at stuðla alternativari fiskasølu og annars meta fiskasølumál í samfelagssjónarmiði og at veita landsstýrinum innlit í hesi mál, er komið við. Men eisini her má ein gera sær greitt, hvussu langt er millum veruligi ynski folka-flokksins og vilja hansara at vika maktthierarkið sum liggur aftanfyrir Fiskasøluna, og tey ynskini, sum tjóðveldisflokkurin hevur fingið á pappirið, so eg eri framvegis í iva um, hvussu nógv kemur burtúr hesum arbeiði, sum er tað týðningarmesta, nevniliga at fáa munandi meira — helst duplut so nógv — burtúr eini minni nøgd tey komandi árin, enn tað, sum hevur verið møguligt, nú Føroya Fiskasøla hevur havt reella monopolstöðu í nógv ár.

— Tað er at vóna at tað fer at eydnast samgonguni — og verið hetta mitt ynski — at gera slíkar iløguætlanir og leggja slíka stýring til rættis, at sáera koma at halda. Hesar vónu eisini sera frammalaga í ynskjum Javnaðarflokksins í sinum uppskoti til samgonguskjal.

Hvat kannst tú annars itøkiliga siga um samgonguskjalið?

Tað er drúgt arbeiði at samanbera eitt liðugt samgonguskjal og eitt fyribils uppskot, og tað er eisini eitt serligt arbeiði at gera sær greitt, hvat liggur aftanfyrir orðingina í einum samgonguskjali. Tí givið er tað, at har orðingin er so leyslig, sum hon nógvastæðni er, har liggja ósemjur aftanfyrir. Tað er nevniliga ikki møguligt nágreiniliga at skriva, hvørjar loysnir skulu nýtast, og tí er so í neyðsemju nytt ein orðing, sum loyvir ymsum

Floksleiðsla javnaðarflokksins tok 100% undir við avgerðini hjá leiðsluni í flokkinum at utloka eithvert samarbeiði við folkaflokkinn

Man formaður tjóðveldisflokksins vera í ferð við at kopiera burtúr ur uppleggi javnaðarflokksins til samgonguskjal!

møguleikum, sum partar við heilt ymsari áskoðan kunnu taka sum sína. Men hetta er einki nytt. Soleiðis hevur tað verið í hvørjum samgonguskjali.

— Eg ætli mær í komandi tíðum at taka ávisar tættir fram, har ein kann fara at eftirlýsa, hvat veruliga kemur burtúr, tá ein veit, hvørjar ósemjur kunnu liggja aftanfyrir m.a. eitt nú millum folkafl. og tjóðveldisflokk.

Nú kann tað sjálvsagt vera so, at tjóðveldisflokkurin av Finnoga Isaksen og hansara viðhaldsfólki er forkaður so langt til høgru, at tað verða ikki teir stóru møguleikarnir fyri tvístøðu flokkanna millum, men tað havi eg ílt

í hesum máli skuldu triggir flokkar samstarva, nevniliga sambandsflokkurin, javnaðarflokkurin og tjóðveldisflokkurin. Tá hugsað verður um, at tað skuldu vera hesi mál, sum forðaðu samgongu, so er relevant at kanna hesar munir.

At endurskoða heima-stýrslógina hevur ikki verið nakar spurningur fyri javnaðarflokkinn. Tað boðaðu vit longu frá í fjør við einum sera konkret orðaðum áliti, tá uppskotið um broytingar í heima-stýrslógini vóru á tingi.

Sum tað sæst hevði javnaðarflokkurin einki imoti at samráðast um at gera folkakirkjuna til føroyskt sermál og geva henni stöðu sum føroyska landskirkju. Hetta er vert at undirstrika, tí tað er tað, sum nógv av okkara kirkjufolkum eru bangin fyri, nevniliga ávirkanina frá trúarbolkunum, serliga ta stóru ávirkan sum ein ávisur trúarbolkur hevur í folkaflokkinum og sum skuldi borið í sær, at kirkjan var gjerd til frikirkju, aftaná at hon varð yvirtikin. Fyri okkum var tað umráðandi at tryggja, at kirkjan framhaldandi var ein folkakirkja.

At navnaleggávan varð gjerd føroysk varð ikki nakar spurningur.

At tryggja at Føroyar verða hildnar uttanfyri EEC var heldur ikki nakar spurningur.

At fáa eina serliga føroyska havumhvørvislóg, var heldur ikki nakar spurningur. Tað hevur javnaðarflokkurin skorðað á við, sjálvt um tjóðveldisflokkurin, ið umsat málið, gloymdi hetta.

So eg vil meta, at var tjóðveldisflokkurin komið í samráðingar við javnaðarflokkinn, so fingi teir helst líka nógv burtúr um teir hava fingið uppá pappirið í letuni, og munurin er haraftrat tann, at í undirskjalinum er sagt um lögregluna, at tað í fyrstu syftu bert eru slymansembætini, ið skulu endurreisast undir føroyskum heimastýri. Hetta er eitt beinleiðis uppskot, sum javnaðarflokkurin kom við seinast hetta málið var uppi í tóðni, nevniliga tá undanfarna samgonga varð umskipað í samband við, at tann kristiligi folkaflokkurin fór burtúr.

Hetta var sum kannugt eisini tikið við í einum av alternativunum í uppleggi javnaðarflokksins til samgongugrundarlag.

Somuleiðis var við málum um skipasýnið. Hetta var eisini nevnt í okkara uppskoti. Og í undirskjalinum hjá samgonguni havi eg frætt er bert talan um, at arbeiðast skal viðari við alitinum um skipasýnismálið.

Eitt so óneyðugt petti sum tað at skriva, at verður grundlogin broytt, so verða fólkatingsumboð føroyinga ávikin, er laturligt at festa á pappir. Hetta liggur helst so langt frammi, at tað fær onga ávirkan í hesum stýri.

Samanumtikið vil eg meta, at tjóðveldisflokkurin hevði fingið meira burtúr ur á hesum ókinum við eini samvinnu við javnaðarflokkinn og sam-